

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0150 van 5 december 2011
in de zaak 1011/0700/SA/1/0650

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ria HENS
kantoor houdende te 2930 Brasschaat, Bredabaan 161 bus 1
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de **gemeente Boechout**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Griet CNUDE en Karolien BEKÉ
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, van 31 januari 2011 waarbij aan de tussenkomen partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een fietspad.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 oktober 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frans LAUWERS, die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Astrid GELIJKENS, die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Karolien BEKÉ, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De gemeente Boechout vraagt met een op 2 augustus 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 13 september 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 13 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de aanleg van een fietspad in rode cementbeton (■■■■■)”*.

Eerder al, op 11 juni 2007, is een stedenbouwkundige vergunning verleend voor hetzelfde tracé, maar deze vergunning is nooit uitgevoerd en bijgevolg vervallen.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel grenst aan het bij ministerieel besluit van 16 juli 1993 beschermd dorpsgezicht “het geheel gevormd door het ■■■■■ en de tegenover gelegen ■■■■■

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 oktober tot en met 19 november 2010, wordt één collectief bezwaarschrift ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 5 oktober 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling onroerend erfgoed-archeologie, brengt op 7 oktober 2010 een gunstig advies uit.

Elia brengt op 7 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 12 oktober 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling onroerend erfgoed, brengt op 26 oktober 2010 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 24 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 29 november 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boechout om een gunstig pre-advies uit te brengen.

Op 31 januari 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en overweegt hierbij:

“ ...

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

...

De omgeving is een open agrarisch gebied waar weinig bebouwing voorkomt uitgezonderd een erf op [REDACTED] en twee woningen ten oosten die ontsluiten via [REDACTED]. Er ligt heden een weg ([REDACTED]) die parallel loopt met de [REDACTED]. Deze is deels onverhard en deels in keien.

...

De aanvraag handelt over het verharderen van de weg voor fietsers. Het fietspad is 3m breed en wordt in rode cementbeton op een steenslagfundering en onderfundering voorzien. Vervolgens worden er naast het fietspad zijstroken voorzien van grasdallen met een breedte van 0,40m... De resterende ruimte tussen de zijstroken en de gracht wordt voorzien als berm.

...

Watertoets

...

De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Bovendien vloeit het water af naar de aanpalende gracht, waar het kan infiltreren.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke

draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*

Over een deel van het tracé loopt er reeds een weg die niet gans verhard is. Het huidig beleid stelt trage verbindingen binnen de gemeente voorop waardoor deze kwalitatief worden uitgebouwd. Een fietsverbinding in het agrarische gebied is mogelijk.

- *mobiliteitsimpact*

Het betreft een trage verbinding, waardoor een alternatief geboden wordt aan de zwakke weggebruiker, die de grote verbindingsweg, die parallel loopt, kan vermijden. Dit heeft zowel voor het fietsverkeer als voor het gemotoriseerd verkeer, voordelen.

- *schaal*

Het nieuwe fietspad wordt deels uitgevoerd op een bestaande wegbedding. De schaal van het bestaande wordt niet vergroot. Aangezien deels een bestaande wegbedding gebruikt wordt, is' het logisch dat de schaal van de nieuwe doorsteek vergelijkbaar is.

- *ruimtegebruik en bouwdichtheid*

Een fietsverbinding van deze beperkte schaal, zal weinig of geen invloed hebben op het toekomstig ruimtegebruik in deze omgeving.

- *visueel-vormelijke elementen*

Gelet op het landelijke karakter van de omgeving is de rode kleur niet gewenst qua visueel effect, een neutrale kleur van het cementbeton is gewenst voor betere inpasbaarheid.

- *cultuurhistorische aspecten*

niet van toepassing.

het bodemreliëf wordt niet wezenlijk gewijzigd.

hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

- *Betreft de veiligheid:*

Er werd door de gemeente een advies ingewonnen bij de Brandweer. Zij verleende een gunstig advies. De nieuwe fietsverbinding zal de veiligheid van fietsers verhogen.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG WORDT OP 31 januari 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *Voldoen aan de voorwaarden en opmerkingen zoals vermeld in het advies d.d. 7/10/2010 van Elia.*
- *De rode kleur mag niet gebruikt worden voor het fietspad, het dient aangelegd te worden in een meer neutrale kleur van het cementbeton.*
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het door de verzoekende partij bijgebracht attest blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt vanaf 15 februari 2011.

De verwerende partij diende de bestreden beslissing niet te betekenen aan de verzoekende partij die, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, over termijn van dertig dagen vanaf de dag na deze van de aanplakking beschikt om beroep in te stellen.

De verzoekende partij heeft dan ook tijdig beroep ingesteld bij aangetekende brief van 17 maart 2011.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert de volgende exceptie aan in verband met de ontvankelijkheid:

“..."

Verzoeker is, overeenkomstig de door hem bij het verzoekschrift gevoegde stukken, eigenaar van de kadastrale percelen nr. [REDACTED];

Het fietspad [REDACTED] volgt de perceelsgrens van de kadastrale percelen nr. [REDACTED]...

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat bij notariële akte d.d. 22 september 2009 het desbetreffend deel van voormelde onroerende goederen door verzoeker kosteloos werd overgedragen aan de gemeente Boechout voor openbaar nut en dit met het oog op de aanleg van het fietspad... Het betoog van verzoeker inzake het eigendomsrecht over de gronden is in die zin ten dele feitelijk onjuist;

Verzoeker motiveert zijn belang (lees MTHEN) voorts uit het (vermeende) verlies aan bereikbaarheid van zijn percelen...;

Zoals uit bovenvermelde plannen dient te worden afgeleid, bevinden alle percelen van verzoeker zich langs de linkerzijde van de wandelweg, behoudens kadastraal perceel [REDACTED];

Uit foto 4, gevoegd bij het aanvraagdossier, dient anderzijds te worden afgeleid dat van een vrije doorgang tussen de percelen [REDACTED] enerzijds en het perceel [REDACTED] anderzijds, geen sprake is, wel integendeel... bomenrij alsook een afsluiting...;

Tenslotte voert verzoeker nog aan dat hij vreest voor wateroverlast; Uw Raad zal evenwel dienen vast te stellen dat de vrees voor wateroverlast door verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk kan worden gemaakt;

Vooreerst ... beperkte omvang ...; fietspad met een breedte van drie meter;

Bovendien wordt, zoals uit de beschrijvende nota ... kan worden afgeleid, de bestaande gracht ten westen van het fietspad uitgediept, ontslijkt en geherprofileerd;

Er wordt een afschuining voorzien, waarbij het water wordt afgeleid naar de gracht; Naast het fietspad ... bovendien... een zijstrook met waterdoorlatende grassdallen, wat voor een bijkomende infiltrering zorgt;
...”

Ook de tussenkomende partij voert deze exceptie, in quasi identieke bewoordingen, aan.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad oordeelt inderdaad dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, door in haar verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel ‘IV. MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL’ en in haar wettigheidskritiek, te verwijzen naar de vermindering van het gebruiksgenot ((vermeend) verlies aan bereikbaarheid en de mogelijke wateroverlast), voldoende aannemelijk maakt dat zij als mede-eigenaar (98%) van de kadastrale percelen nrs. [REDACTED] rechtstreekse dan wel

onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

Dat de verzoekende partij ingevolge de notariële akte van 22 september 2009 (waarmee de ouders van de verzoekende partij (en niet de verzoekende partij zelf, zoals de verwerende partij en de tussenkomenende partij beweren) deze percelen grond, met inbegrip van de openbare ■■■■■, kosteloos aan de tussenkomenende partij hebben overgedragen voor openbaar nut met het oog op de aanleg van het fietspad) geen eigenaar is van de kadastrale percelen ■■■■■ doet hier geen afbreuk aan. De verzoekende partij immers is mede-eigenaar van het restant van deze kadastrale percelen en heeft er dan ook belang bij dat haar eigendom bereikbaar blijft. Hetzelfde geldt voor haar andere eigendommen (de kadastrale percelen ■■■■■, waarvan de laatste twee overigens achterliggend zijn ten opzichte van het aan te leggen fietspad).

Ook de aanwezigheid van een bomenrij en een afsluiting doet, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij en de tussenkomenende partij stellen, geen afbreuk aan het belang van verzoekende partij. De verzoekende partij baat immers, zoals zij zelf aangeeft en zoals ook blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde plannen van de bestaande en van de nieuwe toestand, een gemengd (tuinbouw en veeteelt) landbouwbedrijf uit. Het is dan ook evident dat er een afsluiting is geplaatst in functie van het vee en de veiligheid van de gebruikers van de voetweg.

De exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Verzoeker is eigenaar/mede-eigenaar van ondermeer de percelen gelegen te Boechout aan de ■■■■■ en de ■■■■■ te Boechout.

... ”

Deze percelen heeft verzoeker in gebruik in het kader van zijn landbouw- en tuinbedrijf.

De percelen vormen één geheel, en werden in dat opzicht juist door verzoeker in het kader van zijn landbouw- en tuinbedrijf aangekocht, daar de aaneensluiting van de landbouwpercelen een grote meerwaarde creëren voor het land- en tuinbouwbedrijf.

De verschillende percelen zijn vlot en vrij bereikbaar, zowel voor dieren als voor landbouwverkeer.

Het grote ene geheel waarborgt een rustige, veilige en geborgde omgeving.

Door de aanleg van een fietspad tussen de percelen van verzoeker komt de bereikbaarheid van de percelen van verzoeker voor diens dieren alsook voor het noodzakelijke landbouwverkeer ernstig in het gedrang.

Verzoeker heeft ook ernstig vrees voor wateroverlast. De natuurlijke waterafvloeiing van de verschillende percelen van verzoeker gelegen naast de [REDACTED] (plaats waar fietspad wordt gepland) wordt door de aanleg van het fietspad verstoord. De percelen van verzoeker gelegen ten westen van het fietspad (zijnde de percelen gelegen rechts naast de woning en boerderij van verzoeker) hellen grotendeels af naar de [REDACTED].

...

stuk 10 : foto's hoogteverschil percelen verzoeker

Nergens wordt bij de aanleg van het fietspad een goede afwatering van deze percelen van verzoeker gegarandeerd.

Er worden bvb. geen buizen onder het fietspad voorzien die een afwatering onder het fietspad verlenen. Een afwatering over het fietspad lijkt verzoeker niet alleen zeer gevaarlijk voor eventuele gebruikers van het fietspad (mede met mogelijke verschuiving van aarde/slijk). Het fietspad kan nooit de natuurlijke glooiing (op en neer, op en neer) van de percelen van verzoekers volgen, zodat de aanleg van het fietspad (zonder de nodige watervoorzorgen – vb. buizen onder fietspad) er ook voor zal zorgen dat gedeelten van de percelen van verzoeker bij natte tijden / regenval blank zullen te komen staan.

Door de plaatsing van de paaltjes zoals aangegeven op het plan wordt een uitweg naar het noorden onmogelijk gemaakt.

De bereikbaarheid van de percelen en/of dieren van verzoeker ten noorden van het bedrijf wordt zodoende onmogelijk gemaakt, dan wel ernstig gehinderd.

Niet alleen de voorziene paaltjes leiden tot de onbereikbaarheid van de percelen van verzoeker, maar ook de voorziene baangracht.

De baangracht ingetekend op het grondplan nieuwe toestand (plan nr. 2) met de (verkeerdelijke) vermelding in de legende 'bestaande, te ontslijken, uit te diepen en te herprofilen baangracht', houdt geen rekening met de ingebuisde bermen, waarover landbouwverkeer en dieren zich kunnen bewegen.

Ten onrechte wordt voorgehouden dat de gracht overal open zou zijn, quod non. Voor de bereikbaarheid van de percelen van verzoeker zijn bepaalde stukken ingebuisd.

stuk 10 : foto's bereikbaarheid percelen verzoeker (doorsteken – inbuizing)

Indien de gracht volledig wordt opengemaakt, zijn de percelen van verzoeken via de huidige bestaande [REDACTED] niet meer bereikbaar.

De nadelen zijn ernstig.

Ze zijn ook moeilijk te herstellen

...

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Het maakt vaste rechtspraak uit van uw Raad dat een verzoekende partij zich in de uiteenzetting van haar MTHEN niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete en precieze gegevens dient aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt (d.i. een concrete en precieze aanduiding van de aard en de omvang van het nadeel) en anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel (zie o.a. RvVb S/2011/0051 van 1 juni 2011);

Zoals uit bovenvermelde plannen dient te worden afgeleid, bevinden alle percelen van verzoeker zich langs de linkerzijde van de wandelweg, behoudens kadastraal perceel [REDACTED];

Uit foto 4, gevoegd bij het aanvraagdossier (Stuk 2), dient evenwel te worden afgeleid dat van een vrije doorgang tussen de percelen [REDACTED] enerzijds en het perceel [REDACTED] anderzijds, geen sprake is, wel integendeel;

Uw Raad zal evenwel vaststellen dat verzoeker niet voldoende concreet aantoont dat door de uitvoering van de bestreden beslissing, de bereikbaarheid van de percelen in ernstige mate zou afnemen en dit gelet op de vaststelling dat, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, de percelen thans reeds door beplanting en bedrading van elkaar zijn gescheiden;

De aansluiting van verzoeker op de [REDACTED] blijft behouden; Er wordt in een **(bebuilde) riolering en niet in een open gracht** voorzien;

...

Bovendien heeft verwerende partij, bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, de bezwaren van verzoeker inzake bereikbaarheid in overweging genomen:

“1 en 2. Uit vergelijking van de plannen met bestaande toestand en geplande toestand, blijkt dat de breedte van de wegen naar het erf [REDACTED] niet wezenlijk wijzigt. Er lijkt dan ook geen fysieke barrière te ontstaan waardoor de bewoner zijn eigendom moeilijk zou kunnen bereiken (...)

3. Uit de dwarsdoorsneden blijkt dat de nieuwe verharding gelijk ligt met het terrein langs de westkant van het nieuwe fietspad. De breedte van de verharding vormt geen beperking voor landbouwvoertuigen, (...)”

Tevens voert verzoeker aan dat hij vreest voor wateroverlast;

Vooreerst mag toch niet uit het oog worden verloren dat de bestreden beslissing slechts de aanleg betreft van een fietspad, met een breedte van drie meter;

Bovendien wordt, zoals uit de beschrijvende nota bij de stedenbouwkundige aanvraag kan worden afgeleid, de bestaande **gracht**, ten westen van het fietspad, **uitgediept, ontslijkt en geherprofileerd**; Er wordt een afschuining voorzien, waarbij het water wordt afgeleid naar de gracht; Naast het fietspad wordt bovendien in een zijstrook voorzien met **waterdoorlatende grasdallen**, wat voor een bijkomende infiltrering zorgt;

Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat de bestreden beslissing de waterhuishouding op nadelige wijze zou beïnvloeden;

Kortom, verzoeker blijft in gebreke voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit het bestaan van een ernstig nadeel dient te worden afgeleid;

Minstens dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het nadeel, indien het dan al ernstig zou zijn, quod certissime non, een moeilijk te herstellen nadeel betreft;

Het door verzoeker aangevoerde (vermeende) nadeel kan dan ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet verantwoorden;

...

De tussenkomende partij voegt hier niets aan toe, maar herhaalt, in quasi identieke bewoordingen, voormeld standpunt van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a) dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden;
- b) en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bedoeld in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van de ingeroepen nadelen, meer specifiek de verminderde bereikbaarheid van haar eigendom en de mogelijke wateroverlast, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partij voert vooreerst aan dat “door de aanleg van een fietspad tussen (haar) percelen ... de bereikbaarheid van (haar) percelen ... voor diens dieren, alsook voor het noodzakelijke landbouwverkeer ernstig in het gedrang komt”, nu deze percelen één geheel

vormen en “de aaneensluiting van de landbouwpercelen een grote meerwaarde creëren voor het land- en tuinbouwbedrijf”, maar verliest daarbij uit het oog dat “het grote ene geheel (dat) een rustige, veilige en geborgde omgeving” waarborgt, nu al niet meer bestaat.

De bedding van het aan te leggen fietspad is immers eigendom van de tussenkommende partij, zodat de eigendommen van de verzoekende partij, zelfs zonder de aanleg van het fietspad, al niet meer “één geheel” vormen, en de verzoekende partij brengt geen elementen bij waaruit zou moeten blijken dat precies de aanleg van een fietspad op de eigendom van de tussenkommende partij, zij het tussen de percelen van de verzoekende partij, een ernstig nadeel vormt.

Vervolgens heeft de verzoekende partij “ook ernstig vrees voor wateroverlast” omdat “de natuurlijke waterafvloeiing van (haar) verschillende percelen ... door de aanleg van het fietspad verstoord” zou worden, maar de verzoekende partij beperkt zich daarbij tot de stelling dat “een afwatering over het fietspad ... niet alleen zeer gevaarlijk (is) voor eventuele gebruikers van het fietspad (dat daarenboven) nooit de natuurlijke glooiing van (haar) percelen (zou kunnen) volgen, zodat ... gedeelten van (haar) percelen ... bij natte tijden / regenval blank zullen komen te staan”.

De beweerde onveiligheid voor de gebruikers van het fietspad vormt echter geen, laat staan, ernstig nadeel voor de verzoekende partij zelf, die ook niet bewijst of en in welke mate haar percelen (meer) “blank zullen komen te staan” door de aanleg van het fietspad dan nu eventueel reeds door de natuurlijke waterafvloeiing.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, kan de Raad de ernst van dit laatste ingeroepen nadeel dan ook niet onderzoeken.

De verzoekende partij brengt dan ook geen afdoende, minstens onvoldoende, concrete en precieze gegevens bij die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zodat niet moet beoordeeld worden of de ingeroepen nadelen moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS Eddy STORMS